

«Η λύπη ομορφαίνει επειδή της μοιάζουμε».-
Οδυσσέας Ελύτης

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΠΥΛΩΤΟ ΣΤΟΜΑ
ΤΟΥ ΘΟΔΩΡΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Οι “κοπρίτες” σε Ελλάδα και Αυστραλία

Δυστυχώς συνεχίζεται η ασυγκράτητη κριτική από μερικούς συμπάροικους εναντίον των αδελφών μας στην Ελλάδα που φτάνει πια τα όρια του ανθελληνισμού με αστήρικτες καταγγελίες, ότι ΟΛΟΙ οι Έλληνες... είναι κοπρίτες, ΟΛΟΙ οι Έλληνες είναι τεμπέληδες που περνούν το καιρό τους στις καφετερίες, ΟΛΟΙ οι Έλληνες είναι φοροφυγάδες με αμύθητα πλούτη στιβαγμένα στα διαμερισμάτια τους, ΟΛΟΙ οι Έλληνες τα “έφαγαν” με τον Πάγκαλο, ΟΛΟΙ οι Έλληνες ευθύνονται για το εθνικό χρέος, ΟΛΟΙ οι Έλληνες φταίνε επειδή έχουν τσαρλατάνους ηγέτες!

Δηλαδή, εμείς εδώ είμαστε άμωμοι και αμόλυντοι; Δεν τρέχαμε σαν κοπάδια στη Θεσσαλονίκη για τα συνέδρια του ΣΑΕ, επειδή οι ίδιοι πολιτικοί μάς πρόσφεραν δωρεάν εισιτήρια, στέγη και συσσίτιο; Είπε τουλάχιστον ένας “όχι εγώ δεν θα πάω στη Θεσσαλονίκη γιατί δεν είναι πατριωτικό;” Η μήπως λίγα χρήματα του ελληνικού λαού εισέπραξαν οι σύλλογοι της Ανω Κρύας Βρύσης για τον ένα λόγο ή τον άλλο;

Αλλά ας αφήσουμε την παροικία και ας ασχοληθούμε με τους αυστραλούς πολιτικούς. Άμωμοι και αμόλυντοι κι αυτοί; Δεν έχουν παρανομήσει, δεν έχουν καταχραστεί, δεν έχουν πει ψέματα, όπως κάνουν οι συνάδελφοί τους στην Ελλάδα; Δεν έχουν προσφέρει αυτοί εργασίες σε συγγενείς και φίλους; Δεν έχουν χαρίσει “φιλέτα” γης σε χρηματοδότες των κομμάτων τους; Δεν έχουν κάνει ψευδείς προεκλογικές υποσχέσεις; Όλα τα έχουν κάνει και είναι δημοσιευμένα.

Η διαφορά ανάμεσα στην Ελλάδα και την Αυστραλία είναι πως εδώ τουλάχιστον μερικοί πολιτικοί φυλακίστηκαν ή εξοστρακίστηκαν, ενώ στην Ελλάδα δεν μπορεί

να τους αγγίξει κανείς.

Το πρόβλημα που έχω εξακριβώσει με κάποιους συμπαροίκους είναι ότι ακόμη δεν ξεπέρασαν την πικρία επειδή αναγκάστηκαν να μεταναστεύσουν στα ξύλινα χρόνια μετά την κατοχή και τον εμφύλιο, όταν η πατρίδα μας αιμορραγούσε και δεν είχε μητρικό γάλα να τους θηλάσει.

Γι' αυτό, πριν καν ξεσπάσει αυτή η κρίση τους ακούγαμε να διαμαρτύρονται επειδή είχε βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο των αδελφών τους.

“Έπρεπε να φύγουμε εμείς για να προκόψουν αυτοί”, ήταν μια συνηθισμένη περιγραφή της κατάστασης στην Ελλάδα που συνοδεύονταν από την καταγραφή του οικογενειακού “πλούτου” των αδελφών τους, το διαμέρισμα, το αυτοκίνητο, το εξοχικό αν υπήρχε, τα γλέντια στις ταβέρνες και τα φραπεδάκια στις καφετερίες.

Καμία μνεία στο γεγονός ότι πολλοί εργαζόμενοι στην Ελλάδα πηγαίνουν σε δύο δουλειές για να τα βγάλουν πέρα, να πληρώσουν τα δάνειά τους, τα φροντιστήρια

για τα παιδιά τους, τις διάφορες ασφάλειες ή και την μέριμνα για τους γονείς τους. Δεν παριστάνω τον δικηγόρο των Ελλήνων εργαζομένων, απλά καταγράφω περιπτώσεις για γνωστούς μου εργαζομένους και μικροεπιχειρηματίες.

Δεν χρειάζεται να είσαι ευφυία για να εξακριβώσεις τη φτώχεια στις γειτονιές της Αθήνας, όπου ζει ο μισός πληθυσμός της πατρίδας μας, αλλά φυσικά αν φιλοξενηθείς στην Κηφισιά ή την Βούλα τότε για σένα όλοι οι Έλληνες είναι πλούσιοι! Δεν είδαν τους σερβιτόρους να τρέχουν σαν άλογα για να εξυπηρετήσουν τους πελάτες, δεν γνωρίζουν ταξιδιτζήδες 12 ώρες στο τιμονι για το μεροκάματο, δεν πρόσεξαν την ακροβατική δεξιότητα των οδηγών λεωφορείων να περνούν ανάμεσα σε σταθμευμένα αυτοκίνητα σε στενούς δρόμους όλη μέρα και νύχτα και ποιοί κατασκευάζουν τα μεγάλα δημόσια έργα, τις πολυκατοικίες, τα εργοστάσια, ποιοί τοποθετούν ηλεκτρικές και υδραυλικές εγκαταστάσεις, ποιοί επιδιορθώ-

νουν αυτοκίνητα, κομπιούτερ, ηλεκτρικές συσκευές κλπ, ποιοί καθαρίζουν τους δρόμους και τα γραφεία, ποιοί δουλεύουν στα εργοστάσια, ποιοί διδάσκουν τα παιδιά; Εξωγήνιοι; Μάλλον οι “κοπρίτες” τού Πάγκαλου και των υποστηρικτών του.

Το ότι υπάρχουν “κοπρίτες” δημόσιοι υπάλληλοι όπως λέει το απύλωτο στόμα τού Πάγκαλου, σύμφωνα με τον ΣΤΑΘΗ Σ., δεν το αμφισβητεί κανείς. “Κοπρίτες” υπάρχουν και στα καλύτερα σπίτια. Μήπως δεν υπάρχουν “κοπρίτες” γιατροί, δικηγόροι, επιχειρηματίες, ακαδημαϊκοί και προπαντός πολιτικοί στην Ελλάδα; Είναι ανήθικο, όμως, να βάζουμε στο ίδιο καλάθι όλους τους εργαζόμενους, επιστήμονες και πολιτικούς.

Δεν υπάρχουν “κοπρίτες” δημόσιοι υπάλληλοι, γιατροί, δικηγόροι, δημοτικοί σύμβουλοι και πολιτικοί στην Αυστραλία; Να μην τρελαθούμε. Ασφαλώς υπάρχουν, αλλά δεν μπορούμε να γενικεύουμε, να ισοπεδώνουμε τα πάντα.

Πιστεύω, ότι αυτοί οι συμπάροικοι που χαιρέκακα βλέπουν την πατρίδα μας να υποφέρει, θα πρέπει να κάνουν ένα κρύο ντους για να ηρεμήσουν και να καταλάβουν ότι δεν σκέπτονται ούτε ενεργούν σαν Έλληνες. Οπως στις οικογένειές τους αυτοί έχουν την ευθύνη για την ευημερία ή την φτώχεια και όχι τα παιδιά τους, όπως στις επιχειρήσεις την ευθύνη για την χρεοκοπία έχουν οι διευθυντές και όχι οι εργαζόμενοι, έτσι και στις χώρες για την ευημερία και την χρεοκοπία την ευθύνη έχουν αυτοί που τις κυβερνούν. Οπως ομολόγησε στο πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του ο πρόεδρος Κάρολος Παπούλιας, αποδεχόμενος και το δικό του μέρος της ευθύνης επειδή είναι έντιμος πολιτικός και προπαντός καλός Έλληνας.

* Διπλωματικά

Πρόσφατα είχα την ευκαιρία να γνωρίσω και να μιλήσω με τον Υπατο Αρμοστή της Κύπρου στην Αυστραλία, κ. Γιάννη Ιακώβου και το αναφέρω επειδή με εντυπωσίασε με την μετριοφροσύνη του, την καταδεχτικότητα του και προπαντός επειδή ανταποκρίνεται με συνέπεια σε κάθε επικοινωνία μας.

Τα ίδια θα έλεγα και για τον γενικό πρόξενο της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, κ. Βασίλειο Τόλιο που με την συμπαθέστατη σύζυγό του, κα Ντόρα Τουμανίδου - Τόλιου, έχουν κερδίσει τις καρδιές τού Ελληνισμού και πολύ θα μάς λείψουν όταν έρθει αναπόφευκτα η ώρα της μετάθεσής τους. Μακάρι να μπορούσα να πω τα ίδια και για άλλο διπλωμάτη μας, όνομα δεν λέμε, που το παίξει βαρύ πεπόνι και αγνοεί κάθε απόπειρα επικοινωνίας μας μαζί του. Γι' αυτό πολύ θα χαρούμε να δούμε την... πλάτη του όταν θα φεύγει.

* Ανανίψαντες

Κοίτα να δεις που ξαφνικά όλοι αυτοί οι οποίοι καταπολέμησαν με πάθος κάθε απόπειρα που έγινε στο παρελθόν για τη συμφιλίωση της Αρχιεπισκοπής με την Κοινότητα, τώρα έγιναν ένθερμοι υποστηρικτές της τελευταίας προσπάθειας για να λήξει ο διχασμός στην ομογένεια.

Ασφαλώς, χαιρόμεθα που επιτέλους είδαν το φως και μοιράζονται μαζί μας τα... εξαπτέρυγα για να μάς ανακουφίσουν από το “βάρος”, αλλά

η προϊστορία τους μάς βάζει σε υποψίες για την ειλικρίνεια των προθέσεών τους. Ειδικά όταν αναφέρονται στην “μεγάλη Κοινότητα τού Αντελάντ” σαν πρωταγωνίστρια της προσπάθειας αυτής, περιφρονώντας ενδεικτικά την μεγάλη Κοινότητα τού Σίδνεϊ που πάντα πρωτοπορεί και πρωταγωνιστεί σε κάθε προσπάθεια για την ομαλότητα στην ομογένεια.

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Ο Παπανδρέου πάει στο Ερζερούμ. Προκειμένου να ομιλήσει ενώπιον της νεο-Οθωμανικής διπλωματίας. Να τους πει τι; Δεν είναι μόνον παράδοξο ότι ένας Έλληνας Πρωθυπουργός (έστω και γκαουλάιτερ της Τρόικας) προσέρχεται προσκνητής στο Ερζερούμ, πεντακόσια χιλιόμετρα βορειοανατολικά του «Απλήκτου της Μελιτηνής», είναι ακόμα πιο παράξενο ότι ουδείς γνωρίζει τι πάει να κάνει εκεί.

Οπως επισημαίνει ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Κ. Ι. Αγγελόπουλος στον «Κόσμο του Επενδυτή»: «Δεν είναι γνωστό ούτε στην κυβέρνηση, ούτε στην αντιπολίτευση, ούτε στη διπλωματική υπηρεσία, τι ακριβώς επιδιώκει ο κ. Γ. Ανδρ. Παπανδρέου με την παρουσία και την ομιλία του εκεί». Ακριβώς αυτό!

Ουδείς γνωρίζει -ούτε καν η κυβέρνησή του! Πόσω μάλλον συνολικώς η αντιπολίτευση, πόσω μάλλον ο Ελληνικός λαός. Ουδέ καν το διπλωματικό σώμα! Τι είναι ο Παπανδρέου; μονάρης;

Το έχουμε γράψει κι άλλη φορά: ο Παπανδρέου κινείται με βάση την προσωπική του ατζέντα. Κοινώς κάνει του κεφαλιού του! Οχι όμως και να φάμε το κεφάλι μας ως χώρα, επειδή ορισμένοι εξ ημών τυγχάνουν κουφιοκεφαλάκηδες. (Στην καλή εκδοχή)...

* Καλό!

Πεθαίνει ο Ντε Κάρτ (Καρτέσιος) και πηγαίνει στον παράδεισο. Τον παίρνει ο Άγιος Πέτρος από τις πύλες για να τον οδηγήσει μέσα. Καθώς προχωρούσαν του λέει ο Ντε Κάρτ:

- Ξέρεις ποιος είμαι εγώ; Είμαι ο ιδρυτής ενός ολόκληρου φιλοσοφικού κινήματος και αυτός που είπε την ιστορική φράση “Σκέφτομαι, άρα υπάρχω”.

Οπότε ο Άγιος Πέτρος τον χτυπάει φιλικά στην πλάτη και του λέει:

- Δεν υπάρχεις, αλλά μην το σκέφτεσαι...

Ακόμη ένα:

Η γνωστή ξανθιά παραγγέλνει καφέ, τον δοκιμάζει και φωνάζει τη σερβιτόρα:

- Συγγνώμη, αλλά αυτός ο καφές μυρίζει όπως ένα πέος. Ντροπή σας!

Η σερβιτόρα κοκκίνισε, άρπαξε τον καφέ και πήγε στον μπάρμαν.

- Η ξανθιά είπε ότι ο καφές μυρίζει σαν πέος.

Ο μπάρμαν εξέτασε καλά το φλυτζάνι, το μύρισε και της λέει:

- Πεξ της ξανθιάς, σε παρακαλώ, να τον πει με το άλλο χέρι...